

A csodálatos ajándék
Korintus II. 9:15.
2011.12.18.

"Hála legyen az Istennek kimondhatatlan ajándékáért."

Karácsony az ajándékozás ünnepe. Mindenki ad és mindenki kap. Nem felesleges hát tisztáznunk az ajándékozásfogalmát. Gyakran összekeverjük a fizetés, jutalom, és az ajándék fogalmát.

A fizetés: a munkásnak az elvégzett munkájáért járó bér.

A jutalom: Annak jár, aki a vállalt munkánál többet ad, vagy olyan szívességet tesz, ami nem lett volna kötelessége. Adni nem kötelező, legfeljebb illő.

Az ajándék: magába foglalja azt, hogy sem kényszerűség, sem illendőség nem köti az ajándékozót, kimondottan szeretete jeléül adja, amit ad. Ajándékra senki nem tarthat számot, mert mihelyt valaki számot tart rá, már csak a neve ajándék, de valójában fizetség, legfeljebb jutalom.

Isten ajándékot adott az első karácsony éjszakán az egész világnak. Önként adta, nem érdemeltük meg.

Azt kaptuk, akire a legnagyobb szükségünk volt, **Szabadítót, Üdvözítőt Jézus Krisztus** személyében.

Isten az ajándéknak is a legmagasabb formájában részesített, melyre az apostol nem talál kifejezést, ezért azt mondja: *kimondhatatlan, kibeszélhetetlen.*

Hogyan mondhatunk hálát azért az ajándékért, amit kibeszélni sem lehet? Megpróbálhatjuk köszönetünket egyszerű szavakkal kifejezni. Az egyszerű, de őszinte szavak többet mondanak, mint a mesterkéltszavak.

Mit adhatunk mi Istennek, hiszen az övé minden. Istennek úgy adhatunk, hogy embertársunknak adunk.

Van ahol karácsonykor egy terítéssel többet tesznek az asztalra, mint ahányan vannak, amely jelképesen Istené, de ténylegesen a váratlan vendég, vagy a rászoruló kapja.

Adjunk, hisz nem a magunkéból adunk, hanem abból, amit mi is Istentől kaptunk. **Adjunk szeretetet!**

A másokért végzett szolgálat, áldássá lesz rajtunk is.

"Az ajándékozó bővelkedik és aki mást felüdít, maga is felüdül." (Példabeszédek 11:25.)

Csereklye Attila